

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 08.12.1999
COM(1999) 613 τελικό

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ**

**Συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στις Περιφερειακές Οργανώσεις Αλιείας
(ΠΟΑ)**

1.	Εισαγωγή	4
2.	Ο βασικός ρόλος των ΠΟΑ στη διαχείριση των παγκόσμιων αλιευτικών πόρων	5
2.1.	Η ανάγκη διαχείρισης των αλιευτικών πόρων	5
2.2.	Η αύξηση της ισχύος των ΠΟΑ	6
2.2.1.	Προέλευση και αποστολή	6
2.2.2.	Οι υπάρχουσες ΠΟΑ	7
2.2.3.	Διάρθρωση και αρμοδιότητες	7
2.3.	Οι ΠΟΑ αποτελούν το κέντρο της νομικής επεξεργασίας των κανόνων στον τομέα της διαχείρισης των αλιευτικών πόρων	8
2.3.1	Μέτρα που εφαρμόζονται στα συμβαλλόμενα μέρη	8
2.3.2.	Μέτρα που επιβάλλονται στα μη συμβαλλόμενα μέρη	9
3.	Αυξημένη και απαραίτητη παρουσία της Κοινότητας στο πλαίσιο των ΠΟΑ	10
3.1.	Η Κοινότητα και οι ΠΟΑ	10
3.2.	Υποχρεώσεις που απορρέουν από τη συμμετοχή στις ΠΟΑ	11
3.2.1.	Αντιπροσώπευση των συμφερόντων της Κοινότητας	11
3.2.2.	Συμμετοχή στον προϋπολογισμό	11
3.2.3.	Συμμετοχή στις εργασίες	12
3.2.4.	Ενσωμάτωση των συστάσεων στο κοινοτικό δίκαιο	12
3.2.5.	Η εφαρμογή των μέτρων διατήρησης και διαχείρισης	12
4.	Συμπληρωματικότητα μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών στην κατανομή των καθηκόντων	13
4.1.	Επικέντρωση της Επιτροπής στα πρωταρχικά της καθήκοντα	13
4.1.1.	Αντιπροσώπευση της Κοινότητας	13
4.1.2.	Νομοθετικά καθήκοντα	13

4.2. Κατανομή των καθηκόντων όσον αφορά τη συλλογή και διαχείριση δεδομένων	14
4.2.1. Διαβίβαση δεδομένων	14
4.2.2. Συμμετοχή στις τεχνικές και επιστημονικές επιτροπές	15
4.3. Συστήματα επιθεώρησης και ελέγχου	15
5. Συμπέρασμα	16

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η θέληση που εκφράστηκε σε διάφορες περιστάσεις από την Κοινότητα να επιβεβαιώσει την παρουσία της στη διεθνή σκηνή και να ενισχύσει την ικανότητα συλλογικής δράσης της στον τομέα των εξωτερικών σχέσεων είναι ιδιαίτερα επιτακτική στον τομέα της αλιείας.

Πράγματι, η ανησυχητική κατάσταση του μεγαλύτερου μέρους των αλιευτικών αποθεμάτων του πλανήτη σε συνδυασμό με τις υπερβολικές ικανότητες αλιείας των κυριοτέρων παγκόσμιων στόλων, απαιτούν την ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας όσον αφορά τη διαχείριση των αλιευτικών πόρων.

Η συνεργασία αυτή πρέπει να αφορά τόσο τη διαχείριση των αποθεμάτων που μπορούν να αλιεύονται στις ζώνες που τελούν υπό την κυριαρχία περισσότερων του ενός παράκτιων κρατών καθώς και εκείνων που βρίσκονται πλήρως ή εν μέρει εκτός των ζωνών αυτών, αφενός, με σκοπό την διασφάλιση της συμβατότητας των μέτρων που λαμβάνονται στην ανοικτή θάλασσα καθώς και στις θάλασσες των ΑΟΖ και, αφετέρου, για να μην μεταβληθεί σε νόμο της ζούγκλας η αρχή της ελευθερίας της ανοικτής θάλασσας, την οποία υποστηρίζει έντονα η Κοινότητα.

Είναι συνεπώς αναγκαίο η Κοινότητα, η οποία είναι τέταρτη αλιευτική δύναμη στον κόσμο, να εντατικοποιήσει τη συμμετοχή της στην κατάρτιση, στην δημιουργία και στον ορισμό ενός κανονισμού όσον αφορά τους αλιευτικούς πόρους σύμφωνα με τις διεθνείς δεσμεύσεις της με στόχο την υπεράσπιση κατά βιώσιμο τρόπο των οικονομικών συμφερόντων των στόλων ανοικτής θάλασσας που διαθέτει και την πραγματική θέση σε εφαρμογή μιας υπεύθυνης πολιτικής στον τομέα της αλιείας.

Οι περιφερειακές οργανώσεις αλιείας (ΠΟΑ) αποτελούν τον κυριότερο φορέα της διεθνούς αυτής συνεργασίας. Οι εν λόγω οργανώσεις έχουν προκύψει από διεθνείς συμφωνίες και συνιστούν ένα βήμα, στα πλαίσια του οποίου οι αντιπρόσωποι των κρατών συναντώνται προκειμένου να καθορίσουν, με βάση τα καλύτερα διαθέσιμα επιστημονικά δεδομένα, τους τρόπους διαχείρισης των αλιευτικών πόρων. Αντιπροσωπεύουν, κατά συνέπεια, ένα ιδιαίτερα επαρκές εργαλείο, δεδομένου ότι προσφέρουν ένα νομικό πλαίσιο που τους επιτρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαιτερότητες και τα χαρακτηριστικά της ζώνης αρμοδιότητάς τους στο πλαίσιο του περιφερειακού χαρακτήρα τους.

Κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών, ο αριθμός και η σημασία τους αυξήθηκαν σημαντικά. Η ένταση της δράσης τους αυξήθηκε επίσης. Ο ρόλος τους, ο οποίος ήταν περιορισμένος στην αρχή και αφορούσε κυρίως τη διατύπωση γνώμων στο θέμα της διατήρησης και διαχείρισης των αλιευτικών πόρων, επεκτάθηκε στην άσκηση αρμοδιοτήτων όσον αφορά τη διαχείριση και τη ρύθμιση της εκμετάλλευσης των πόρων αυτών.

Τα μέτρα που λήφθηκαν στο πλαίσιο αυτό, αφορούν τη δημιουργία και τον ορισμό εννοιών και αρχών που περιγράφουν σταδιακά την αρχιτεκτονική μιας διεθνούς νομικής τάξεως στο θέμα της διαχείρισης των αλιευτικών πόρων, η οποία στηρίζεται στη σύμβαση του δικαίου της θαλάσσης και εφαρμόζεται κατά πρώτο λόγο στα συμβαλλόμενα μέρη, αλλά περιλαμβάνει επίσης όλο και περισσότερο ρυθμίσεις όσον αφορά τα μη συμβαλλόμενα μέρη.

Δυνάμει των αποκλειστικών αρμοδιοτήτων της στο θέμα της αλιείας, η Κοινότητα ανέλαβε μία ενεργό πολιτική αντιπροσώπευσης και υπεράσπισης των συμφερόντων της στο πλαίσιο των ΠΟΑ. Αποτελεί σήμερα μέλος δέκα ΠΟΑ, έχει ζητήσει την προσχώρησή της σε μία ενδέκατη και συμμετέχει ενεργώς στη δημιουργία δύο νέων.

Η συμμετοχή αυτή πρέπει να εξεταστεί υπό το πνεύμα της συνοχής των εσωτερικών και εξωτερικών πτυχών της ΚΑΛΠ. Εφόσον η Κοινότητα πρέπει να διαδραματίσει ένα ρόλο προκειμένου να επηρεάσει την εξέλιξη των εργασιών στο διεθνές επίπεδο στον τομέα της διαχείρισης των αλιευτικών πόρων, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι οι εργασίες αυτές επηρεάζουν, με τη σειρά τους, τους κανόνες εσωτερικής διαχείρισης που εφαρμόζονται στην πολιτική αυτή. Το γεγονός αυτό δημιουργεί σημαντικές υποχρεώσεις αντιπροσώπευσης, συμμετοχής, παροχής και διαβίβασης δεδομένων καθώς και θέσης σε εφαρμογή των μέτρων που λαμβάνονται, ιδίως όσον αφορά τον έλεγχο των αλιευτικών δραστηριοτήτων.

Με την επιφύλαξη της αναγκαίας μελέτης των αρχών και ιδεών που πρέπει να υπερασπίσει η Κοινότητα στο πλαίσιο των ΠΟΑ, η οποία θα αποτελέσει αντικείμενο μεταγενέστερων εξελίξεων, η παρούσα ανακοίνωση θα περιοριστεί στην επεξεργασία των πτυχών που αφορούν τον ρόλο που έχει αναλάβει η Κοινότητα στο πλαίσιο των ΠΟΑ και στην αξιολόγηση της κατανομής των καθηκόντων που απορρέουν από τη συμμετοχή αυτή μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών.

2. Ο ΒΑΣΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΠΟΑ ΣΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ

Διάφορα γεγονότα οδήγησαν στην απόκτηση συνείδησης της ανάγκης να διατηρηθούν και να αποτελέσουν αντικείμενο διαχείρισης οι πόροι όχι μόνο της ανοικτής θάλασσας, αλλά επίσης και εκείνοι που βρίσκονται υπό τη δικαιοδοσία των παράκτιων κρατών, και, κατά συνέπεια, η ίδρυση των ΠΟΑ ως προνομιούχων οργάνων διαχείρισης.

2.1. Η ανάγκη διαχείρισης των αλιευτικών πόρων

Προσχωρώντας στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θαλάσσης του 1982, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τα άλλα συμβαλλόμενα κράτη ανέλαβαν, μεταξύ άλλων, να δημιουργήσουν μία ισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των παράκτιων κρατών και των κρατών εκείνων που ασκούν αλιευτικές δραστηριότητες στην ανοικτή θάλασσα. Η ισορροπία αυτή περιλαμβάνει, ως πρώτο στόχο, τη βιωσιμότητα της εκμετάλλευσης των αλιευτικών πόρων.

Μετά την επέκταση των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών στα 200 μίλια κατά τη δεκαετία του 1970, οι στόλοι υπερπόντιας αλιείας αναγκάστηκαν να αναδιοργανώσουν τις δραστηριότητές τους και εντατικοποίησαν, κατά τον τρόπο αυτό, την εκμετάλλευση των πόρων, προκαλώντας, με τη βοήθεια της τεχνικής προόδου, ανησυχητική υπερεκμετάλλευση του μεγαλύτερου μέρους των αποθεμάτων.

Η σταθεροποίηση των διεθνών νομικών σχέσεων και η θέση σε εφαρμογή μιας αποτελεσματικής συνεργασίας συνιστούν μία μείζονα πρόκληση για το μέλλον της κοινοτικής αλιείας ανοικτής θαλάσσης. Η Κοινότητα, για δικούς της λόγους, συμμετέσχε ενεργώς στην επεξεργασία τριών νέων νομικών κειμένων, που συμπληρώνουν και αποσαφηνίζουν για το σκοπό αυτό τις διατάξεις που λήφθηκαν στο πλαίσιο της σύμβασης για το Δίκαιο της Θαλάσσης, τα οποία είναι:

- η συμφωνία που έχει ως σκοπό να προωθήσει την τήρηση, από τα σκάφη που αλιεύουν στην ανοικτή θάλασσα, διεθνών μέτρων διατήρησης και διαχείρισης, η οποία εγκρίθηκε στο πλαίσιο του FAO το 1993,

- τον κώδικα συμπεριφοράς για την υπεύθυνη αλιεία, που εγκρίθηκε από τη Διάσκεψη του FAO τον Νοέμβριο του 1995 και που αποτελεί συνέχεια της δήλωσης του Κανκούν του 1992,
- τη συμφωνία για την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θαλάσσης σχετικά με τη διατήρηση και διαχείριση των ιχθυαποθεμάτων, των οποίων οι μετακινήσεις πραγματοποιούνται τόσο στο εσωτερικό όσο και εκτός των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών (αλληλοεπικαλυπτόμενα αποθέματα) και των άκρως μεταναστευτικών ιχθυαποθεμάτων, η οποία αποκαλείται « Συμφωνία της Νέας Υόρκης », και η οποία εγκρίθηκε το 1995.

Η Κοινότητα αποτελεί ήδη μέρος των δύο πρώτων νομικών κειμένων, και επείγει, ενόψει της ενίσχυσης και της σταθεροποίησης της διεθνούς νομικής τάξεως, να είναι σε θέση να καταθέσει, ταυτόχρονα με τα κράτη μέλη, τα όργανα επικύρωσης του τρίτου αυτού νομικού κειμένου.

Τα εν λόγω νομικά κείμενα αναγνωρίζουν τον θεμελιώδη ρόλο των ΠΟΑ για την εξασφάλιση της θέσης σε εφαρμογή της διεθνούς αυτής συνεργασίας. Για το σκοπό αυτό, η προαναφερθείσα συμφωνία της Νέας Υόρκης ενίσχυσε σε μεγάλο βαθμό τον ρόλο τους, δεδομένου ότι προβλέπει ότι:

- την ενδυνάμωση της δράσης των υπαρχουσών οργανώσεων καθώς και τη δημιουργία δράσεων σε περίπτωση μη ύπαρξής τους,
- την προσχώρηση ή την αποδοχή εφαρμογής διατάξεων από τα κράτη, τα οποία δεν είναι μέλη και τα οποία διαθέτουν αλιευτικά συμφέροντα στις επίμαχες ζώνες,
- τη συμβατότητα των μέτρων διατήρησης και διαχείρισης των πόρων μεταξύ της ανοικτής θάλασσας και των ΑΟΖ,
- τη θέση σε εφαρμογή κατάλληλων συστημάτων ελέγχου στο πλαίσιο των εν λόγω οργανισμών για την εξασφάλιση της ουσιαστικής εφαρμογής των αποφάσεων που λαμβάνουν,
- την εφαρμογή υποχρεωτικών διαδικασιών ειρηνικής επίλυσης των διαφορών.

2.2. Η αύξηση της ισχύος των ΠΟΑ

2.2.1. Προέλευση και αποστολή

Παρά το γεγονός ότι οι πρώτες ΠΟΑ δημιουργήθηκαν κατά τις αρχές του αιώνα, το μεγαλύτερο μέρος τους δημιουργήθηκε κατά τη διάρκεια των σαράντα τελευταίων ετών.

Η εξέλιξη του ρόλου τους συνδέεται στενά με την απόκτηση συνείδησης της ανάγκης βιώσιμης διαχείρισης των αλιευτικών πόρων. Οι οργανώσεις αυτές διαδραμάτισαν βασικά επί μεγάλο χρονικό διάστημα, έναν συμβουλευτικό ρόλο στο θέμα της διατήρησης των αλιευτικών πόρων, ενώ κατά τις αρχές της δεκαετίας του 1970 άρχισαν να ασκούν δραστηριότητες διαχείρισης που αφορούσαν, ανάλογα με το βαθμό επιδείνωσης της κατάστασης των αποθεμάτων, τη λήψη μέτρων διατήρησης των πόρων αυτών, κατόπιν των περιορισμών των αλιευτικών δυνατοτήτων και, πλέον πρόσφατα, τη λήψη αποτρεπτικών μέτρων έναντι των μη συμβαλλομένων μερών. Η εξέλιξη αυτή των ΠΟΑ προς ένα ενεργότερο ρόλο επιταχύνθηκε σημαντικά από τη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το

περιβάλλον και την ανάπτυξη, η οποία έλαβε χώρα από τις 3 έως τις 14 Ιουνίου 1992 στο Ρίο ντε Τζανέιρο.

Οι οργανώσεις αυτές έχουν συνεπώς ως αποστολή να προλαμβάνουν τις συγκρούσεις συμφερόντων μεταξύ των κρατών στον τομέα της εκμετάλλευσης των θαλάσσιων πόρων και την εξασφάλιση μιας βιώσιμης ισορροπίας μεταξύ της εκμετάλλευσης των πόρων και της διατήρησής τους.

2.2.2. Οι υπάρχουσες ΠΟΑ

Υπάρχει μια μεγάλη ποικιλία ΠΟΑ. Ορισμένες δημιουργήθηκαν υπό την αιγίδα του FAO, άλλες δημιουργήθηκαν ανεξάρτητα από τον οργανισμό αυτό. Όσον αφορά τις πρώτες, ορισμένες έχουν καθαρά συμβουλευτικό χαρακτήρα χωρίς δική τους διοικητική οργάνωση (πχ. COPACE¹), άλλες έχουν αρμοδιότητες διαχείρισης και διαθέτουν αυτόνομη διάρθρωση και προϋπολογισμό (πχ. CTOI²). Οι περισσότερες από αυτές διαθέτουν αρμοδιότητες όσον αφορά τη διατήρηση και διαχείριση των αλιευτικών πόρων.

Ορισμένες ασχολούνται με όλους τους βιολογικούς πόρους που βρίσκονται στη ζώνη αρμοδιότητάς τους (πχ. OPANO³). Άλλες επικεντρώνουν την προσοχή τους σε ένα απόθεμα ή ομάδα αποθεμάτων (πχ. CICTA⁴). Όσον αφορά τη γεωγραφική περιοχή αρμοδιότητάς τους, η περιοχή αυτή μπορεί να περιορίζεται στην ανοικτή θάλασσα ή να επεκτείνεται στην ανοικτή θάλασσα και στις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες (ΑΟΖ) των παράκτιων κρατών εξαιτίας της βιολογικής ενότητας των αποθεμάτων. Αντιθέτως, ορισμένες οργανώσεις καλύπτουν μόνο τις ζώνες που βρίσκονται υπό τη δικαιοδοσία παράκτιων κρατών, όπως είναι η IBSFC⁵.

Σήμερα, το μεγαλύτερο μέρος των ζωνών που βρίσκονται στην ανοικτή θάλασσα όπου ασκούνται αλιευτικές δραστηριότητες, υπάγεται στην αρμοδιότητα μιας ΠΟΑ. Μια πρόσφατη απογραφή αποκαλύπτει 35 ΠΟΑ, από τις οποίες 32 ασκούν δραστηριότητες διαχείρισης που καλύπτουν το μεγαλύτερο μέρος των θαλασσών και ωκεανών.

Εντός ορισμένων ετών, ολόκληρη η ανοικτή θάλασσα στην πράξη θα καλύπτεται από τις ΠΟΑ. Τρεις νέες βρίσκονται στο στάδιο της ίδρυσης και αφορούν τις ζώνες του νοτιοανατολικού Ατλαντικού (SEAF0), νοτιοδυτικού Ατλαντικού και κεντρικού-δυτικού Ειρηνικού.

2.2.3. Διάρθρωση και αρμοδιότητες

Μια έκδηλη θέληση διαπιστώνεται στο πλαίσιο των ΠΟΑ για την ενίσχυση των διαρθρώσεων τους και της αυτονομίας τους όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων, όπως μπορεί ιδίως να διαπιστωθεί στο πλαίσιο της CPANE⁶, η οποία προβαίνει σήμερα σε αναθεώρηση των διαρθρώσεων της και απέκτησε πρόσφατα ανεξάρτητη γραμματεία, ή της CGPM, η οποία θα διαθέτει προσεχώς αυτόνομο προϋπολογισμό. Η COPACE εξετάζει επί του παρόντος μία παρόμοια εξέλιξη.

¹ Επιτροπή Αλιείας Κεντρικού-Ανατολικού Ατλαντικού.

² Επιτροπή Τονοειδών του Ινδικού Ωκεανού.

³ Οργάνωση αλιείας Βορειοδυτικού Ατλαντικού.

⁴ Διεθνής σύμβαση για τη διατήρηση των τονοειδών του Ατλαντικού.

⁵ Διεθνής σύμβαση για την αλιεία της Βαλτικής Θάλασσας.

⁶ Σύμβαση για τη μελλοντική πολυμερή συνεργασία στην αλιεία του βορειοανατολικού Ατλαντικού.

Κατά γενικό κανόνα, η διάρθρωση των ΠΟΑ περιλαμβάνει τα εξής όργανα:

- ένα εκτελεστικό όργανο (επιτροπή), που είναι επιφορτισμένο ιδίως για την λήψη μέτρων διατήρησης και διαχείρισης των πόρων,
- ένα επιστημονικό όργανο, το οποίο είναι επιφορτισμένο με την έκφραση επιστημονικών γνώμων και συστάσεων με στόχο την κατάρτιση και έγκριση μέτρων διατήρησης⁷,
- μία γραμματεία, η οποία είναι επιφορτισμένη με την εξασφάλιση της διοικητικής λειτουργίας της οργάνωσης,
- επικουρικά όργανα, τα οποία είναι επιφορτισμένα με την προετοιμασία των εργασιών (επιτροπή οικονομικών, επιτροπή εφαρμογής, επιτροπή στατιστικών...).

Τα εν λόγω όργανα συντίθενται από αντιπροσώπους των συμβαλλομένων μερών που μπορούν να συνοδεύονται από εμπειρογνώμονες και συμβούλους. Συνεδριάζουν μία φορά τουλάχιστον κατ'έτος σε ολομέλεια, της οποίας προηγείται γενικά μία συνεδρίαση του επιστημονικού οργάνου. Στις τακτικές αυτές συνεδριάσεις μπορούν να προστίθενται έκτακτες συνεδριάσεις όταν η ΠΟΑ αντιμετωπίζει ειδικά προβλήματα. Εκ παραλλήλου, διαπιστώνεται πολλαπλασιασμός των τεχνικών ή επιστημονικών ομάδων εργασίας που δραστηριοποιούνται ιδιαίτερα μεταξύ των συνεδριάσεων ολομέλειας.

2.3. Οι ΠΟΑ αποτελούν το κέντρο της νομικής επεξεργασίας των κανόνων στον τομέα της διαχείρισης των αλιευτικών πόρων

Οι ΠΟΑ αποτελούν την κεντρική βάση επεξεργασίας ρυθμίσεων όλο και περισσότερο αυξανόμενης σημασίας στον τομέα των αλιευτικών πόρων.

2.3.1. Μέτρα που εφαρμόζονται στα συμβαλλόμενα μέρη

Οι ΠΟΑ καταρτίζουν μέτρα διατήρησης και διαχείρισης με βάση, ιδίως, επιστημονικές γνώμες. Τα μέτρα αυτά εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία λήψης αποφάσεων των ΠΟΑ (ομοφωνία, απλή ή ενισχυμένη πλειοψηφία). Μεταξύ των τεχνικών μέτρων (όπως είναι το μέγεθος των ματιών των διχτύων ή τα ελάχιστα μεγέθη ψαριών), περιλαμβάνονται ιδίως ο καθορισμός των συνολικών επιτρεπόμενων αλιευμάτων καθώς και οι κανόνες κατανομής μεταξύ των συμβαλλομένων μερών, όπως επί παραδείγματι για τον ερυθρό τόνο, στο πλαίσιο της CICTA, του χάλιμπατ της Γροιλανδίας, στο πλαίσιο της OPANO, του προσφυγακιού, στο πλαίσιο της CPANE ή του οφιδίου στο πλαίσιο της CCAMLR.

Η σημαντικότερη πλευρά είναι ο περιοριστικός χαρακτήρας των μέτρων αυτών, τα οποία, μόλις εγκριθούν, καθίστανται υποχρεωτικά για τα συμβαλλόμενα μέρη, τα οποία δεν χρησιμοποίησαν το δικαίωμα ένστασης που προβλέπεται γενικά από το καταστατικό των ΠΟΑ.

Οι ΠΟΑ διαθέτουν μηχανισμούς διαχείρισης (παρακολούθηση των αλιευμάτων, στατιστικά προγράμματα, έλεγχος των εμπορικών ροών) που τους επιτρέπουν να παρακολουθούν την εφαρμογή των μέτρων διατήρησης από τα συμβαλλόμενα μέρη.

⁷ εκτός της CPANE και της IBSFC, οι οποίες προσφεύγουν σε ανεξάρτητο οργανισμό, στο Διεθνές Συμβούλιο για την εκμετάλλευση της θάλασσας (CIEM).

Επιπροσθέτως, θέτουν σε εφαρμογή συστήματα επιθεώρησης, ελέγχου και εποπτείας για τον έλεγχο της τήρησης των μέτρων από τα συμβαλλόμενα μέρη. Τα συστήματα αυτά προβλέπουν διαδικασίες ακινητοποίησης και επιθεώρησης των σκαφών, οι οποίες ενισχύουν τη συνεργασία μεταξύ των συμβαλλομένων μερών.

Εκτός από τις αρμοδιότητές τους όσον αφορά αυτή καθεαυτή τη διαχείριση των πόρων, αναλαμβάνουν επίσης να ερμηνεύσουν, προσδιορίσουν και εφαρμόσουν στην πράξη τις γενικές αρχές ή τις νομικές έννοιες που απορρέουν από τον κώδικα συμπεριφοράς του FAO και την Συμφωνία της Νέας Υόρκης, όπως είναι η έννοια του πραγματικού συμφέροντος των κρατών στο πλαίσιο των σχετικών τύπων αλιείας, η προληπτική προσέγγιση, η αρχή της διαφάνειας, οι υποχρεώσεις του κράτους σημαίας ή, ακόμη, η ειρηνική επίλυση των διαφορών.

2.3.2. Μέτρα που επιβάλλονται στα μη συμβαλλόμενα μέρη

Στο πλαίσιο αυτό, ιδιαίτερη προσοχή δόθηκε στις ενέργειες που αναλαμβάνουν οι ΠΟΑ προκειμένου να εμποδίσουν τα σκάφη μη συμβαλλομένων μερών (μη συνεργαζομένων) να θέσουν σε κίνδυνο την υλοποίηση των στόχων που συμφωνήθηκαν στο θέμα της διαχείρισης των πόρων.

Η προσοχή αυτή γίνεται ακόμα περισσότερο αναγκαία εφόσον ο όλο και περισσότερο περιοριστικός χαρακτήρας των μέτρων διαχείρισης που λαμβάνονται από τις ΠΟΑ μπορεί να παρακινήσει ορισμένους εφοπλιστές να εντάξουν τα σκάφη τους υπό σημαία τρίτης χώρας που δεν είναι μέλος της ΠΟΑ.

Το φαινόμενο αυτό, το οποίο περιγράφεται με απλά λόγια με τον όρο « σημαία ευκαιρίας », έχει ιδιαίτερες επιπτώσεις στον τομέα της αλιείας, δεδομένου ότι εισάγει όχι μόνο μη ισότιμους όρους ανταγωνισμού, αλλά επίσης κινδυνεύει να καταστήσει μάταιες τις προσπάθειες διαχείρισης που ασκούν τα κράτη που συμμετέχουν στις εργασίες των ΠΟΑ.

Παρά το γεγονός ότι το διεθνές δίκαιο στηρίζεται στην αρχή ότι οι διεθνείς συνθήκες ή συμβάσεις δεν μπορούν να δημιουργήσουν υποχρεώσεις για τα μη συμβαλλόμενα μέρη, αναγνωρίζει, ωστόσο, την υποχρέωση συνεργασίας. Η οργανωμένη διεθνής κοινότητα πρέπει, κατά συνέπεια, στο πλαίσιο της τήρησης του διεθνούς δικαίου, να διαθέτει μέσα για την «αποθάρρυνση των δραστηριοτήτων των σκαφών που φέρουν σημαία κρατών που δεν είναι μέλη ούτε συμμετέχουν (στις ΠΟΑ), τα οποία ασκούν δραστηριότητες που θέτουν σε κίνδυνο την αποτελεσματικότητα των μέτρων διατήρησης και διαχείρισης που λαμβάνονται από τις οργανώσεις αυτές» (κώδικας συμπεριφοράς 7.7.5).

Οι ΠΟΑ έχουν συνεπώς να διαδραματίσουν έναν θεμελιώδη ρόλο στον καθορισμό των μέτρων που μπορούν να τεθούν σε εφαρμογή από τα κράτη προκειμένου να αποφευχθεί η άσκηση μονομερών ενεργειών στην ανοικτή θάλασσα. Κατ'αυτόν τον τρόπο, συμβάλλουν στον καθορισμό και στη θέση σε εφαρμογή στοιχείων του διεθνούς δικαίου που καλύπτουν άκρως διαφορετικούς τομείς. Η CICTA εξέδωσε, επί παραδείγματι, πρόσφατα συστάσεις σχετικά με το διεθνές εμπόριο ερυθρού τόνου, οι οποίες έχουν ως άμεσο στόχο τα μη συμβαλλόμενα μέρη.

Τα επίκαιρα θέματα στο πλαίσιο των ΠΟΑ αφορούν τόσο θέματα πρόσβασης στα λιμάνια και απαγόρευσης της εκφόρτωσης παράνομων αλιευμάτων όσο και θέματα σχετικά με την πρόσβαση στην αγορά καθώς και τις δυνατότητες εφαρμογής εμπορικών κυρώσεων στα κράτη που αρνούνται να συνεργαστούν, ή ακόμη και θέματα που αφορούν τα μέτρα που συνδέονται με τον καθορισμό και την έκταση της δικαιοδοσίας των κρατών επί των υπηκόων

τους. Θα πρέπει επίσης να αναφερθούν τα μέτρα επιθεώρησης και ελέγχου που απορρέουν από τις διατάξεις της Συμφωνίας της Νέας Υόρκης, τα οποία θα επιβληθούν στα μη συμβαλλόμενα μέρη των ΠΟΑ που επικύρωσαν τη συμφωνία, όταν αυτή θα τεθεί σε ισχύ.

3. ΑΥΞΗΜΕΝΗ ΚΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΩΝ ΠΟΑ

Λαμβάνοντας υπόψη την πολύχρονη δραστηριότητα του στόλου ορισμένων κρατών μελών στον τομέα της υπερπόντιας αλιείας, τη σημασία των στόλων αυτών, οι οποίοι, συνολικά, αποτελούν την τέταρτη παγκόσμια αλιευτική δύναμη, την εξάρτησή τους από την αλιεία αλληλοεπικαλυπτόμενων και άκρως μεταναστευτικών ειδών ψαριών καθώς και τις δεσμεύσεις που ανέλαβε στη διεθνή σκηνή, η Κοινότητα πρέπει να διαδραματίσει έναν θεμελιώδη ρόλο στο πλαίσιο των ΠΟΑ. Ανεξάρτητα από τις αλιευτικές δραστηριότητες του στόλου της, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η αγορά της Κοινότητας είναι, μαζί με εκείνη των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ιαπωνίας, μία από τις τρεις μεγάλες αγορές για τη διάθεση των αλιευμάτων της παγκόσμιας αλιείας και η Κοινότητα έχει, λόγω του γεγονότος αυτού, την υποχρέωση να συμμετάσχει στον ορισμό μιας υπεύθυνης αλιείας.

3.1. Η Κοινότητα και οι ΠΟΑ

Η Κοινότητα αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος δέκα περιφερειακών οργανώσεων αλιείας και είναι παρατηρήτης σε δύο άλλες (βλέπε παράρτημα). Προσχώρησε στην τρίτη από αυτές κατά τη διάρκεια των τεσσάρων τελευταίων ετών. Συμμετέχει, εξάλλου, ιδιαίτερα στον καθορισμό και στην ίδρυση της SEAFO και της ρύθμισης σχετικά με τον νοτιοδυτικό Ατλαντικό. Εκδήλωσε τέλος ενδιαφέρον να διαδραματίσει ενεργό ρόλο στην σύσταση της οργάνωσης σχετικά με τον κεντρικό-δυτικό Ειρηνικό και ζήτησε την προσχώρησή της στην CIATT⁸.

Κίνητρο της αυξημένης αυτής συμμετοχής είναι η θέλησή της να δραστηριοποιηθεί στην κατάρτιση των μέτρων διατήρησης και διαχείρισης των πόρων που αλιεύονται από τους κοινοτικούς εφοπλιστές προκειμένου να εξασφαλισθεί, αφενός, ότι λαμβάνονται ιδίως υπόψη τα συμφέροντα των χωρών που διαθέτουν στόλους που ασχολούνται με την υπερπόντια αλιεία στον ίδιο βαθμό με τα συμφέροντα των παράκτιων κρατών και, αφετέρου, να υπάρχει εναρμόνιση των αρχών και εννοιών που εφαρμόζονται στις διάφορες ΠΟΑ με ταυτόχρονο σεβασμό των ιδιαιτεροτήτων κάθε μίας από αυτές.

Επιτρέπει επίσης στην Κοινότητα να εξασφαλίζει μία συνοχή και μία συνέργεια των δράσεων με την πολιτική που ασκεί στο πλαίσιο των διμερών αλιευτικών σχέσεων της με τρίτες χώρες. Αποτελεί, έναντι των χωρών αυτών, την εγγύηση της δέσμευσής της στον τομέα της βιώσιμης διαχείρισης των πόρων. Στο πλαίσιο αυτό και σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη συμφωνία της Νέας Υόρκης, η Κοινότητα ενθαρρύνει οικονομικά, στο πλαίσιο των αλιευτικών συμφωνιών που υπέγραψε με αναπτυσσόμενες χώρες, την συμμετοχή των τελευταίων στις σχετικές ΠΟΑ.

⁸ Παναμερικανική επιτροπή για τα τονοειδή των τροπικών.

3.2. Υποχρεώσεις που απορρέουν από τη συμμετοχή στις ΠΟΑ

Η συμμετοχή στις ΠΟΑ αφορά πέντε τύπους υποχρεώσεων:

- αντιπροσώπευση των συμφερόντων της Κοινότητας
- χρηματοδοτική συμμετοχή στον προϋπολογισμό και στις εργασίες των ΠΟΑ
- συμμετοχή στις εργασίες
- υιοθέτηση των συστάσεων στο κοινοτικό δίκαιο
- θέση σε εφαρμογή των εγκριθέντων μέτρων διατήρησης και διαχείρισης.

3.2.1. Αντιπροσώπευση των συμφερόντων της Κοινότητας

Δυνάμει του άρθρου 300 της Συνθήκης, η Κοινότητα αντιπροσωπεύεται από την Επιτροπή. Κατά τη συμμετοχή της Κοινότητας στην ίδρυση νέων περιφερειακών οργανώσεων αλιείας ή κατά την προσχώρηση της σε μία υπάρχουσα ΠΟΑ, η Επιτροπή διαπραγματεύει, εξ ονόματος της Κοινότητας, βάσει οδηγιών διαπραγμάτευσης του Συμβουλίου και κατόπιν διαβούλευσης με την ειδική επιτροπή που έχει ορισθεί από το Συμβούλιο.

Μετά την ίδρυση των οργανώσεων αυτών ή μετά την προσχώρηση της Κοινότητας σε μία τέτοια οργάνωση, η Επιτροπή εξασφαλίζει την αντιπροσώπευση των συμφερόντων της Κοινότητας στις οργανώσεις αυτές και είναι υπεύθυνη έναντι των οργανώσεων αυτών και των άλλων συμβαλλομένων μερών για τις σχετικές υποχρεώσεις που ανέλαβε η Κοινότητα. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή υπερασπίζεται τη συνοχή των διαφόρων πολιτικών της.

3.2.2. Συμμετοχή στον προϋπολογισμό

Οι περισσότερες ΠΟΑ διαθέτουν αυτόνομο προϋπολογισμό που τροφοδοτείται από τις εισφορές των συμβαλλομένων μερών, οι οποίες υπολογίζονται σύμφωνα με διάφορα κριτήρια (αλιεύματα, οικονομική κατάσταση των κρατών). Οι προϋπολογισμοί ορισμένων ΠΟΑ παρουσιάζουν επί του παρόντος αυξητική τάση προκειμένου να εξασφαλίσουν την χρηματοδότηση των διοικητικών δαπανών καθώς και την χρηματοδότηση προγραμμάτων επιστημονικής έρευνας, λαμβανομένης υπόψη της εξέλιξης του ρόλου των οργανώσεων αυτών στη διεθνή σκηνή. Διαπιστώνεται αντιθέτως μία τάση σταθεροποίησης των προϋπολογισμών ορισμένων άλλων οργανώσεων. Η συμμετοχή στις εργασίες των ΠΟΑ έχει επίσης ως αποτέλεσμα δαπάνες που συνδέονται με τη συμμετοχή σε ομάδες εργασίας κατά το μάλλον ή ήττον έκτακτου χαρακτήρα.

Όσον αφορά την Κοινότητα, η χρηματοδοτική συμμετοχή στις ΠΟΑ αναλαμβάνεται από τον προϋπολογισμό της Κοινότητας. Σήμερα, οι πιστώσεις που διατίθενται για τον σκοπό αυτό είναι της τάξεως των 3,7 εκατ. ECU. Οι πιστώσεις αυτές θα πρέπει να αναπροσαρμοσθούν ανάλογα με την εξέλιξη των αναγκών και την αύξηση της ισχύος ορισμένων ΠΟΑ.

Η συμμετοχή της Κοινότητας στον τομέα αυτό πρέπει να υπακούει στους ίδιους κανόνες αποκλειστικής αρμοδιότητας με εκείνους που εφαρμόζονται στις άλλες δραστηριότητες των ΠΟΑ, τόσο για τον καθορισμό των κοινοτικών θέσεων όσον αφορά την εξέλιξη του προϋπολογισμού κάθε οργάνωσης όσο και για την άσκηση του δικαιώματος ψήφου.

Η Επιτροπή πρέπει, εξάλλου, να μεριμνά για την κανονικότητα της χρήσης των πιστώσεων που διατίθενται στις ΠΟΑ, ιδιαίτερα στην περίπτωση πράξεων χρηματοδότησης ή συγχρηματοδότησης ειδικών έργων που πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο λογιστικού ελέγχου.

3.2.3. Συμμετοχή στις εργασίες

Όταν η Κοινότητα συμμετέχει ως συμβαλλόμενο μέρος στις συνεδριάσεις της ολομέλειας των ΠΟΑ, η Επιτροπή διαπραγματεύεται, λαμβάνει τον λόγο και ψηφίζει εξ ονόματος της Κοινότητας σύμφωνα με τις «κοινοτικές θέσεις» που καθορίζονται από το Συμβούλιο με βάση τις προτάσεις της Επιτροπής. Πράγματι, για την εξασφάλιση της συνοχής της κοινοτικής προσέγγισης στο πλαίσιο των διαφόρων ΠΟΑ, η Επιτροπή επεξεργάζεται προτάσεις κοινής θέσης για κάθε ένα από τα συζητούμενα θέματα, μεριμνώντας για την εξασφάλιση της τήρησης των διεθνών υποχρεώσεων της Κοινότητας στο πλαίσιο άλλων διεθνών βημάτων.

Η Επιτροπή συνοδεύεται από τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών και παραμένει σε μόνιμη επαφή με αυτούς μέσω επιτόπιων διασκέψεων συντονισμού με σκοπό την αποσαφήνιση των εν λόγω θέσεων και την προσαρμογή τους, εφόσον είναι αναγκαίο, σε περίπτωση απρόβλεπτων εξελίξεων.

Εκτός από την συμμετοχή αυτή στις συνεδριάσεις ολομέλειας των ΠΟΑ, η Επιτροπή συμμετέχει επίσης στις εργασίες των επικουρικών οργάνων των ΠΟΑ και στις ομάδες εργασίας. Τέλος, πρέπει να συμμετέχει στις συσκέψεις των επιστημονικών συμβούλων είτε άμεσα, είτε επικουρούμενη από επιστήμονες των κρατών μελών.

3.2.4. Ενσωμάτωση των συστάσεων στο κοινοτικό δίκαιο

Σε περίπτωση απουσίας ένστασης, οι συστάσεις που εκδίδονται από μία ΠΟΑ, στην οποία συμμετέχει η Κοινότητα, επιβάλλονται στην Κοινότητα μόλις καταστούν υποχρεωτικές δυνάμει των κανόνων της εν λόγω ΠΟΑ.

Προκειμένου να επιβληθούν στους σχετικούς φορείς, οι συστάσεις αυτές πρέπει να ενσωματωθούν στο κοινοτικό δίκαιο.

3.2.5. Η εφαρμογή των μέτρων διατήρησης και διαχείρισης

Η Επιτροπή μεριμνά για την ομοιόμορφη και αποτελεσματική εφαρμογή των συστάσεων από τα κράτη μέλη.

Στο πλαίσιο του κοινοτικού νομικού πλαισίου, η εφαρμογή των μέτρων διατήρησης και διαχείρισης που εκδίδονται από τις ΠΟΑ εξαρτάται από τα κράτη μέλη, τα οποία υποχρεούνται να εφαρμόζουν τα εν λόγω μέτρα που έχουν ενσωματωθεί στο κοινοτικό δίκαιο στον ίδιο βαθμό με τα μέτρα που έχουν ληφθεί για τη διαχείριση των εσωτερικών αλιευτικών πόρων. Επί παραδείγματι, όσον αφορά τη διαχείριση των ποσοτώσεων, εφαρμόζονται οι ίδιοι μηχανισμοί με εκείνους που αφορούν τη διαχείριση των ποσοτώσεων στα κοινοτικά ύδατα (συλλογή δεδομένων σχετικά με τα αλιεύματα, απαγόρευση της αλιείας, κλπ...). Το ίδιο ισχύει για τον έλεγχο των αλιευτικών δραστηριοτήτων κοινοτικών σκαφών στην ανοικτή θάλασσα.

4. ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ

Ο πολλαπλασιασμός και η αύξηση των αρμοδιοτήτων των ΠΟΑ προϋποθέτουν αύξηση της ικανότητας αντιπροσώπευσης της Κοινότητας, του αριθμού των συστάσεων που πρέπει να ενσωματωθούν στο κοινοτικό δίκαιο και των υποχρεώσεων που πρέπει να εκτελεσθούν όσον αφορά κυρίως τη μεταβίβαση δεδομένων, την επιθεώρηση και τον έλεγχο.

Προκειμένου να συμβιβασθούν οι διεθνείς αυτές υποχρεώσεις με τους περιορισμούς όσον αφορά τον προϋπολογισμό και τους ανθρώπινους πόρους που αντιμετωπίζουν τα κοινοτικά όργανα, καθίσταται αναγκαίος ένας περισσότερο συγκεκριμένος καθορισμός των καθηκόντων της Επιτροπής και των κρατών μελών που να στηρίζεται στην επικέντρωση της Επιτροπής στα πρωταρχικά καθήκοντα της και χωρίς να αμφισβητείται ο καθορισμός των ευθυνών της Κοινότητας στη διεθνή σκηνή.

Η κατανομή αυτή δεν επηρεάζει σε καμία περίπτωση το γεγονός ότι η Κοινότητα παραμένει ο μοναδικός υπεύθυνος συνομιλητής στο πλαίσιο των ΠΟΑ για την προστασία και διαχείριση των πόρων.

4.1. Επικέντρωση της Επιτροπής στα πρωταρχικά της καθήκοντα

4.1.1. Αντιπροσώπευση της Κοινότητας

Η Επιτροπή αντιπροσωπεύει την Κοινότητα στις συσκέψεις των ΠΟΑ και πρέπει να συνεχίζει να είναι παρούσα στις συσκέψεις αποφασιστικού χαρακτήρα προκειμένου να εκφράσει με μία φωνή την κοινοτική θέση. Η Επιτροπή δεν μπορεί να αναθέσει το καθήκον αυτό στα κράτη μέλη. Θα πρέπει συνεπώς στο μέλλον να συνεχίζει να εξασφαλίζει μια επαρκή αντιπροσώπευση στις δώδεκα ΠΟΑ, στις οποίες θα είναι μέλος.

Εκτός από την αντιπροσώπευση στο σύνολο των συσκέψεων, το καθήκον αυτό αντιπροσώπευσης δημιουργεί μη αμελητέες προπαρασκευαστικές εργασίες τόσο από απόψεως σύνταξης κειμένων (προετοιμασία της κοινής θέσεως επί των θεμάτων της ημερησίας διατάξεως και των σχεδίων συστάσεων) όσο και από απόψεως σχέσεων (συντονισμός με τα κράτη μέλη, ανεπίσημες επαφές με τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη).

4.1.2. Νομοθετικά καθήκοντα

Η ενσωμάτωση των συστάσεων στο κοινοτικό δίκαιο ενθαρρύνεται από μία διπλή ανάγκη, αφενός την ανάγκη δημιουργίας σαφών και συγκεκριμένων υποχρεώσεων για τους κοινοτικούς αλιείς και, αφετέρου, την ανάγκη αποσαφήνισης σε κοινοτικό επίπεδο του ρόλου των κρατών μελών και της Επιτροπής στην εφαρμογή των συστάσεων αυτών.

Η ενσωμάτωση στο κοινοτικό δίκαιο λαμβάνει τη μορφή κανονισμών του Συμβουλίου που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι κανονισμοί αυτοί αφορούν κυρίως την υιοθέτηση ΤΑΚ και ποσοτώσεων, τεχνικά μέτρα καθώς και μέτρα ελέγχου.

Κάθε έτος, ο αριθμός των κανονισμών αυτών παρουσιάζει αυξητική τάση λόγω του πολλαπλασιασμού των συστάσεων που εκδίδονται από τους οργανισμούς αυτούς και την αύξηση του αριθμού των ΠΟΑ στις οποίες συμμετέχει η Κοινότητα.

Πρέπει να σημειωθεί ότι στο ποσοτικό αυτό στοιχείο προστίθενται περιορισμοί από απόψεως χρόνου. Πράγματι, για την εξασφάλιση των υποχρεώσεων της και την νομική ασφάλεια των αλιέων της, η Κοινότητα πρέπει να θέσει σε εφαρμογή τις συστάσεις μόλις τεθούν σε ισχύ, γεγονός που προκαλεί το πρόβλημα των προθεσμιών της διαδικασίας που έχουν σχέση με την έγκριση των κανονισμών του Συμβουλίου.

Είναι, κατά συνέπεια, αναγκαίο να πραγματοποιηθεί εμπειριστατωμένη μελέτη στο επίπεδο των κοινοτικών οργάνων για την απλοποίηση και εξορθολογισμό της εισαγωγής των συστάσεων αυτών στο κοινοτικό δίκαιο.

Μία από τις λύσεις που θα μπορούσε να εξετασθεί είναι η δυνατότητα για το Συμβούλιο να αναθέσει στην Επιτροπή την αρμοδιότητα να εκδίδει κανονισμούς εφαρμογής οριστικών συστάσεων που έχουν εκδοθεί από τις ΠΟΑ, στις οποίες η Κοινότητα είναι συμβαλλόμενο μέρος. Η Επιτροπή θα μπορούσε να ενεργήσει μόνον εφόσον μία σύσταση καθίσταται υποχρεωτική για την Κοινότητα, με άλλα λόγια μόνον εφόσον η Κοινότητα δεν έχει προβάλλει ένσταση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται από το καταστατικό της οργάνωσης.

Η Επιτροπή, εν πρώτοις, θα κοινοποιεί επισήμως τις συστάσεις στο Συμβούλιο, όπως το πράττει μέχρι σήμερα, και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εξασφαλίζοντας τη διαφάνεια των ενεργειών της και επιτρέποντας έτσι στην Κοινότητα να ασκήσει, εφόσον είναι ανάγκη, το δικαίωμα ένστασης που διαθέτει.

4.2. Κατανομή των καθηκόντων όσον αφορά τη συλλογή και διαχείριση δεδομένων

4.2.1. Διαβίβαση δεδομένων

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος πρέπει να διαβιβάζει στις ΠΟΑ ορισμένες πληροφορίες σχετικά με τις δραστηριότητες του στόλου του καθιστώντας τις ΠΟΑ ικανές να διαχειριστούν τα μέτρα διατήρησης και διαχείρισης που έχουν ληφθεί. Οι πληροφορίες αυτές είναι διαφόρων τύπων: δεδομένα που αφορούν τα αλιεύματα και την αλιευτική προσπάθεια, κατάλογος των σκαφών που επιτρέπεται να αλιεύουν, στατιστικά δεδομένα και δεδομένα δειγματοληψιών.

Στην πράξη, τα κράτη μέλη συλλέγουν τα δεδομένα αυτά στο επίπεδο των σκαφών και τα διαβιβάζουν στην Επιτροπή για να τα διαβιβάσει με τη σειρά της στις ΠΟΑ. Η Επιτροπή διαδραματίζει συνεπώς ρόλο ενδιάμεσου μεταξύ των ΠΟΑ και των κρατών μελών που δικαιολογείται από το γεγονός ότι αντιπροσωπεύει την Κοινότητα και είναι αποκλειστικά υπεύθυνη για την εκτέλεση των υποχρεώσεων της. Οι διαβιβάσεις αυτές δεδομένων τείνουν να πολλαπλασιαστούν και, σε ορισμένες περιπτώσεις, η Επιτροπή παίζει το ρόλο "γραμματοκιβωτίου", κινητοποιώντας, ωστόσο, μη αμελητέο αριθμό προσωπικού.

Θα μπορούσε να εξεταστεί η διάκριση των δεδομένων στις εξής δύο κατηγορίες:

- δεδομένα διοικητικού χαρακτήρα, και
- δεδομένα για στατιστικούς σκοπούς που είναι αναγκαία για τις επιστημονικές εργασίες.

Η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι θα έπρεπε να μπορεί κάθε κράτος μέλος να διαβιβάζει απευθείας, στο πλαίσιο των υποχρεώσεων της Κοινότητας και για τα θέματα που το αφορούν, τα δεδομένα για στατιστικούς σκοπούς. Η Επιτροπή θα πρέπει να λαμβάνει αντίγραφο των δεδομένων αυτών και θα παρεμβαίνει κατόπιν μόνον εφόσον εμφανίζονται δυσκολίες για τη διαβίβαση ή εφόσον τα στοιχεία πρέπει να καταστούν συγκεντρωτικά σε κοινοτικό επίπεδο.

Αφετέρου, η διαβίβαση των δεδομένων αυτών θα μπορούσε να διευκολυνθεί και να εξορθολογικευθεί με τη χρήση κατάλληλων εργαλείων πληροφορικής.

Η Κοινότητα, ωστόσο, είναι υποχρεωμένη να εξασφαλίζει την ομογένεια των προς συλλογή δεδομένων τόσο από απόψεως ποιοτικής όσο και ποσοτικής προκειμένου να εξασφαλίζεται η συμβατότητα και να τηρείται η αρχή της ισότητας της μεταχείρισης μεταξύ των κρατών μελών.

4.2.2. Συμμετοχή στις τεχνικές και επιστημονικές επιτροπές

Η Επιτροπή δεν διαθέτει αριθμητικά επαρκές τεχνικό και επιστημονικό προσωπικό για την κάλυψη όλων των επιτροπών των ΠΟΑ. Λαμβάνοντας υπόψη την κατανομή των αρμοδιοτήτων από απόψεως έρευνας, θα μπορούσε κατά συνέπεια, στο πλαίσιο των συσκέψεων αυτών, να αντιπροσωπεύεται από τεχνικούς ή επιστημονικούς εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, οι οποίοι θα αναλάμβαναν το ρόλο του συντονισμού της κοινοτικής θέσεως. Αυτό συμβαίνει ήδη στις συσκέψεις των επιστημονικών συμβουλίων της ΟΡΑΝΟ και της CICTA. Η Επιτροπή παρεμβαίνει μόνον εκ των υστέρων προκειμένου να συντονίσει την πολιτική θέση της Κοινότητας ανάλογα με τα αποτελέσματα των εργασιών αυτών. Η ρύθμιση αυτή με τα κράτη μέλη θα επέτρεπε την αντιμετώπιση της έλλειψης επιστημόνων της Επιτροπής.

Για την εξασφάλιση της διαφάνειας όσον αφορά τη συμμετοχή επιστημόνων που εξαρτώνται από οργανισμούς έρευνας των κρατών μελών, θα έπρεπε να θεσπισθούν ρυθμίσεις για την εν λόγω συμμετοχή και τη διάδοση των στοιχείων που προκύπτουν από τη συμμετοχή αυτή από κοινού από την Επιτροπή και το Συμβούλιο.

4.3. Συστήματα επιθεώρησης και ελέγχου

Το βασικό στοιχείο μιας υπεύθυνης και βιώσιμης διαχείρισης των αλιευτικών πόρων είναι ο έλεγχος των αλιευτικών δραστηριοτήτων. Η εξέλιξη του ρόλου των ΠΟΑ συνοδεύεται από την αύξηση των προβλημάτων όσον αφορά τον έλεγχο, γεγονός που καθιστά το πρόβλημα αυτό ιδιαίτερα οξύ. Χωρίς να αμφισβητείται η αρχή της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Κοινότητας όσον αφορά την αλιεία και, κατά συνέπεια, ο ρόλος της Επιτροπής, τα κράτη μέλη φέρουν τη βασική ευθύνη της εφαρμογής των μέτρων ελέγχου, δηλαδή κυρίως όσον αφορά την εφαρμογή του συστήματος επιθεώρησης και ελέγχου στο πλαίσιο των εξουσιών αστυνόμευσης που διαθέτουν ως κράτη σημαίας.

Η κατανομή αυτή των ρόλων, που θεσπίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2847/93, επαναβεβαιώθηκε και αποσαφηνίστηκε στο πλαίσιο της τροποποίησης του κανονισμού για την ενίσχυση του συστήματος ελέγχου των αλιευτικών δραστηριοτήτων που εκδόθηκε από το Συμβούλιο το Δεκέμβριο του 1998, ο οποίος προβλέπει την καταρχήν ευθύνη του κράτους σημαίας επί των σκαφών που αλιεύουν αλιευτικούς πόρους στα ύδατα τρίτων χωρών ή στα διεθνή ύδατα.

Η ΟΡΑΝΟ, ιδίως, έθεσε σε εφαρμογή ένα προηγμένο σύστημα επιθεώρησης και ελέγχου, στο πλαίσιο του οποίου προβλέπεται η κατανομή των καθηκόντων μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών⁹. Η Επιτροπή διαχειρίζεται επίσης το πειραματικό πρόγραμμα παρατήρησης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το οποίο εφαρμόζεται στα αλιευτικά σκάφη της Κοινότητας που

⁹ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1956/88 του Συμβουλίου της 9ης Ιουνίου 1988, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του προγράμματος κοινής διεθνούς επιθεώρησης που θεσπίστηκε από την οργάνωση αλιείας Βορειοατλαντικού Ωκεανού.

δραστηριοποιούνται στη ζώνη της OPANO. Τέλος, προκειμένου να ενισχυθεί η συνεργασία μεταξύ της Κοινότητας και του Καναδά όσον αφορά τον έλεγχο, η Επιτροπή έχει ναυλώσει επίσης, εδώ και μερικά έτη, ένα σκάφος επιθεώρησης. Τα τελευταία έτη, ορισμένα κράτη μέλη στήριξαν την κοινοτική δράση διαθέτοντας προσωπικό και υλικά μέσα στο σύστημα επιθεώρησης.

Η δράση της Επιτροπής στο πλαίσιο της εφαρμογής του συστήματος επιθεώρησης της OPANO και του συστήματος παρατηρητών προϋποθέτει τη διάθεση δύο κοινοτικών επιθεωρητών πλήρους απασχόλησης στην ζώνη καθώς και την μόνιμη κινητοποίηση ανθρώπινων πόρων στις Βρυξέλλες για την εξασφάλιση της επιχειρησιακής παρακολούθησης.

Η επένδυση αυτή, η οποία εξηγείται τόσο από τον προληπτικό χαρακτήρα της OPANO όσο και από την ιδιαίτερα σοβαρή κατάσταση των αλιευτικών πόρων της ζώνης αυτής και των σχέσεων μεταξύ της Κοινότητας και του Καναδά κατά τις αρχές της δεκαετίας του 1990, δεν θα μπορεί ωστόσο να εφαρμοστεί στα συστήματα επιθεώρησης και παρατήρησης, τα οποία θα διαθέτουν, αργά ή γρήγορα, οι άλλες ΠΟΑ, όπως συνέβη με την CPANE, η οποία απόκτησε το δικό της σύστημα το Νοέμβριο του 1998.

Πράγματι, σύμφωνα με τους γενικούς προσανατολισμούς της Επιτροπής, είναι αναγκαίο η Επιτροπή να επικεντρωθεί, στον τομέα αυτό, στα πρωταρχικά καθήκοντα της που αφορούν την εποπτεία και το συντονισμό της εφαρμογής των συστημάτων επιθεώρησης και παρατήρησης από τα κράτη μέλη και να αποδεσμευθεί από τα καθήκοντα άμεσου ελέγχου, δηλαδή από την εκτέλεση των συστημάτων αυτών.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει, συνεπώς, σύμφωνα με τις ευθύνες τους όσον αφορά τον έλεγχο, να μεριμνούν για τη διάθεση υλικών μέσων (σκάφη επιθεώρησης ή εποπτείας), προσωπικό, (επιθεωρητές, παρατηρητές) καθώς και τα αναγκαία οικονομικά μέσα για τη θέση σε εφαρμογή των νέων αυτών συστημάτων επιθεώρησης, ελέγχου και παρατήρησης. Πρόκειται, στην περίπτωση αυτή, για άμεσες δαπάνες των κρατών μελών, οι οποίες, ωστόσο, δεν αποτελούν συνεισφορά στον προϋπολογισμό των ΠΟΑ.

Η Επιτροπή θα μπορούσε συνεπώς να παρεμβαίνει ανάλογα με την περίπτωση και σε προσωρινή βάση για τη διευκόλυνση της εισαγωγής νέων πολιτικών και νέων συστημάτων επιθεώρησης, ελέγχου και παρατήρησης, υπό την προϋπόθεση της σταδιακής ανάληψης των καθηκόντων αυτών από τα κράτη μέλη. Η Επιτροπή θα μπορούσε, εξάλλου, να παρεμβαίνει για την αντιμετώπιση εξαιρετικών καταστάσεων, όπως παραδείγματος χάρη με την ναύλωση ενός σκάφους επιθεώρησης.

5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Στη θέληση που εκφράστηκε από την Κοινότητα για την ενίσχυση του ρόλου της στη διεθνή σκηνή οφείλονται, στον τομέα της αλιείας και ιδιαίτερα της διαχείρισης των αλιευτικών πόρων στην ανοικτή θάλασσα, οι υποχρεώσεις που ανέλαβε η Κοινότητα επικυρώνοντας τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θαλάσσης καθώς και τα άλλα διεθνή νομικά κείμενα για τη συμπλήρωση της εν λόγω σύμβασης. Τα βήματα για την επίτευξη του σκοπού αυτού είναι τα εξής:

- μία ισχυρή και απαραίτητη παρουσία και μία ενεργός συμμετοχή της Κοινότητας στο πλαίσιο περιφερειακών οργανώσεων αλιείας, σύμφωνα με την αποκλειστική αρμοδιότητα της όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις στον τομέα της αλιείας,

- διάθεση, τόσο από την Επιτροπή όσο και από τα κράτη μέλη, του αναγκαίου προσωπικού και υλικών για αποτελεσματική συμμετοχή στις εργασίες των ΠΟΑ,
- καθορισμός των λεπτομερειών ενσωμάτωσης των συστάσεων των ΠΟΑ στο κοινοτικό δίκαιο, οι οποίες εξασφαλίζουν τόσο την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας όσο και την διαφάνεια,
- καθιέρωση στενής και συγκεκριμένης συνεργασίας μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών, η οποία να στηρίζεται στην επικέντρωση των δραστηριοτήτων της Επιτροπής στα πρωταρχικά καθήκοντά της, δηλαδή στην αντιπροσώπευση για την υπεράσπιση των συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των αλιέων της καθώς και στα νομοθετικά καθήκοντα,
- ανάληψη από τα κράτη μέλη, τόσο σε οικονομικό επίπεδο όσο και από απόψεως υλικών και ανθρώπινων πόρων, των υποχρεώσεων όσον αφορά τις δραστηριότητες ελέγχου. Η περίπτωση της ΝΑΦΟ πρέπει να αποτελεί μόνο εξαίρεση που θα πρέπει να λήξει το συντομότερο δυνατόν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατάλογος περιφερειακών οργανώσεων αλιείας

των οποίων η Κοινότητα είναι συμβαλλόμενο μέρος ή παρατηρητής

Όνομασία	Ακρωνύμιο στα γαλλικά	Ακρωνύμιο στα αγγλικά	Καθεστώς της Κοινότητας
Οργάνωση αλιείας βορειοδυτικού Ατλαντικού	OPANO	NAFO	Μέλος
Σύμβαση για τη διατήρηση της θαλάσσιας πανίδας και χλωρίδας της Ανταρκτικής	CCAMLR	CCAMLR	Μέλος
Σύμβαση για τη μελλοντική πολυμερή συνεργασία στην αλιεία του βορειοανατολικού Ατλαντικού	CPANE	NEAFC	Μέλος
Επιτροπή τόνου του Ινδικού Ωκεανού	CTOI	IOTC	Μέλος
Σύμβαση για την αλιεία και τη διατήρηση των έμβιων πόρων της Βαλτικής Θάλασσας και των Νήσων Belts	CIPMB	IBSFC	Μέλος
Σύμβαση για τη διατήρηση του σολομού στον βόρειο Ατλαντικό	OCSAN	NASCO	Μέλος
Διεθνής σύμβαση για τη διατήρηση των τονοειδών του Ατλαντικού	CICTA	ICCAT	Μέλος
Γενικό συμβούλιο αλιείας για τη Μεσόγειο	CGPM	GFCM	Μέλος
Επιτροπή αλιείας για τον κεντρικό-ανατολικό Ατλαντικό	COPACE	CECAF	Μέλος
Παναμερικανική επιτροπή για τα τονοειδή των τροπικών	CIATT	IATTC	Παρατηρητής
Επιτροπή αλιείας για τον Ινδικό Ωκεανό	CPOI	IOFC	Μέλος ¹⁰
Διεθνής επιτροπή φαλαινών	CBI	IWC	Παρατηρητής

¹⁰ Στο στάδιο της διάλυσης.

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΤΙΤΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Συμμετοχή της Κοινότητας στις περιφερειακές οργανώσεις αλιείας

2. ΣΧΕΤΙΚΟ (Α) ΚΟΝΔΥΛΙ (Α) ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Τίτλος I A2 A4 A5 A7

A 7000

A 7002

A 7003

A 7010

B7-8001

B2-902

3. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ

B7-8001:

- Διεθνείς οργανώσεις αλιείας, στις οποίες η Ευρωπαϊκή Κοινότητα είναι συμβαλλόμενο μέρος.

Απόφαση του Συμβουλίου της 4ης Σεπτεμβρίου 1981 για τη σύναψη της σύμβασης για τη διατήρηση της θαλάσσιας πανίδας και χλωρίδας της Ανταρκτικής (ΕΕ αριθ. L 252 της 5.9.1981) (CCAMLR).

Απόφαση του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 1982 σχετικά με τη σύμβαση για τη διατήρηση του σολομού στον βόρειο Ατλαντικό (ΕΕ αριθ. L 378 της 31.12.1982, σ. 24) (NASCO).

Απόφαση του Συμβουλίου της 25.7.1983 για την προσχώρηση της Κοινότητας στη σύμβαση για την αλιεία και διατήρηση των έμβιων πόρων της Βαλτικής Θάλασσας και των Νήσων Belts (ΕΕ αριθ. L 237 της 26.8.1983, σ. 4) (IBSFC).

Απόφαση του Συμβουλίου της 9ης Ιουνίου 1986 για την προσχώρηση της Κοινότητας στη διεθνή σύμβαση για τη διατήρηση των τονοειδών του Ατλαντικού, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο που επισυνάπτεται στην τελική πράξη της διάσκεψης των πληρεξουσίων των κρατών μελών στην σύμβαση που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 10 Ιουλίου 1984 (ΕΕ αριθ. L 162 της 18.6.1986, σ. 33) (ICCAT).

Απόφαση του Συμβουλίου της 13.7.1981 για τη σύναψη της σύμβασης για τη μελλοντική πολυμερή συνεργασία στον τομέα της αλιείας του βορειανατολικού Ατλαντικού (ΕΕ αριθ. L 227 της 12.08.1981, σ. 21) (NEAFC).

Οργανισμός τροφίμων και γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών (ΟΑΑ, FAO).

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3179/78 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1978, για τη σύναψη από την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα της σύμβασης για την μελλοντική πολυμερή συνεργασία στον τομέα της αλιείας του βορειοδυτικού Ατλαντικού (ΕΕ αριθ. L 378 της 30.12.1978, σ. 1) (NAFO).

Απόφαση του Συμβουλίου της 18ης Σεπτεμβρίου 1995, για την προσχώρηση της Κοινότητας στη συμφωνία σχετικά με τη σύσταση επιτροπής διαχείρισης της αλιείας τόνου του Ινδικού Ωκεανού (ΕΕ αριθ. L 236 της 5.10.95, σ. 24) (CTOI).

Απόφαση 98/416/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1998, για την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στην γενική επιτροπή αλιείας για τη Μεσόγειο (ΕΕ L 190 της 4.7.1998, σ. 34) (CGPM).

Προπαρασκευαστικές εργασίες νέων διεθνών οργανώσεων αλιείας (IATTC, SEAFO) και διεθνών οργανώσεων αλιείας, στις οποίες η Κοινότητα έχει το καθεστώς του παρατηρητή (CIEM, CBI, OCDE).

B2-902:

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1956/88 του Συμβουλίου, της 9ης Ιουνίου 1988, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής του διεθνούς προγράμματος κοινής επιθεώρησης που θεσπίστηκε από την οργάνωση αλιείας βορειοδυτικού Ατλαντικού (ΕΕ L 175 της 6.7.1988, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε την τελευταία φορά από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 436/92 (ΕΕ L 54 της 28.2.1992, σ. 1).

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3069/95 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1995, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού κοινοτικού προγράμματος παρατηρητών για κοινοτικά σκάφη που αλιεύουν στη ζώνη διακανονισμού της οργάνωσης αλιείας του βορειοδυτικού Ατλαντικού (ΕΕ L 329 της 30.12.1995, σ. 5).

4. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

4.1 Γενικός στόχος της ενέργειας

Η αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας στον τομέα της αλιείας προϋποθέτει την προσχώρησή της, ως συμβαλλόμενου μέρους, σε έναν αυξανόμενο αριθμό περιφερειακών οργανώσεων αλιείας, των οποίων οι δραστηριότητες διευρύνονται συνεχώς.

Σήμερα, η Κοινότητα είναι συμβαλλόμενο μέρος δέκα περιφερειακών οργανώσεων αλιείας και παρατηρητής σε δύο άλλες. Κίνητρο της αυξημένης αυτής συμμετοχής είναι η θέλησή της να δραστηριοποιηθεί στον καθορισμό των μέτρων διατήρησης και διαχείρισης των πόρων που αλιεύονται από τους κοινοτικούς εφοπλιστές προκειμένου να εξασφαλισθεί, αφενός, ότι λαμβάνονται ιδίως υπόψη τα συμφέροντα των χωρών που διαθέτουν στόλους που ασχολούνται με την υπερπόντια αλιεία στον ίδιο βαθμό με τα συμφέροντα των παράκτιων κρατών και, αφετέρου, να υπάρξει εναρμόνιση των αρχών και εννοιών που εφαρμόζονται στις διάφορες ΠΟΑ με ταυτόχρονο σεβασμό των ιδιαιτεροτήτων κάθε μίας από αυτές.

Η συμμετοχή στις περιφερειακές οργανώσεις αλιείας προϋποθέτει τις εξής πέντε κατηγορίες υποχρεώσεων:

- αντιπροσώπευση των συμφερόντων της Κοινότητας (μέρος Α του προϋπολογισμού): η Επιτροπή αντιπροσωπεύει την Κοινότητα στις συσκέψεις των περιφερειακών οργανώσεων αλιείας και πρέπει να είναι παρούσα στις συσκέψεις αποφασιστικού χαρακτήρα για την έκφραση με μία μόνο φωνή της κοινοτικής θέσεως. Η Επιτροπή αναλαμβάνει επίσης την εκτέλεση προπαρασκευαστικών εργασιών τόσο από απόψεως συντάξεως κειμένων όσο και από απόψεως σχέσεων.

- χρηματοδοτική συνεισφορά στον προϋπολογισμό και στις εργασίες των περιφερειακών οργανώσεων αλιείας (Κονδύλι Β7-8001)

- συμμετοχή στις εργασίες των περιφερειακών οργανώσεων αλιείας (Κονδύλι Β7-8001): δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν διαθέτει επαρκές τεχνικό και επιστημονικό προσωπικό για να καλύψει όλες τις τεχνικές και επιστημονικές επιτροπές των περιφερειακών οργανώσεων αλιείας και λαμβάνοντας υπόψη την κατανομή των αρμοδιοτήτων όσον αφορά την έρευνα, η Επιτροπή αντιπροσωπεύεται στις επιτροπές αυτές από εμπειρογνώμονες των κρατών μελών

- ενσωμάτωση των συστάσεων στο κοινοτικό δίκαιο (μέρος Α του προϋπολογισμού): η υποχρέωση αυτή έχει ανατεθεί στην Επιτροπή και δικαιολογείται από την ανάγκη θέσπισης συγκεκριμένων υποχρεώσεων για τους κοινοτικούς αλιείς, αφενός, και, αφετέρου, αποσαφήνισης του ρόλου των κρατών μελών και της Επιτροπής όσον αφορά την εκτέλεση των συστάσεων αυτών.

Η ενσωμάτωση αυτή πραγματοποιείται υπό τη μορφή κανονισμών του Συμβουλίου που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

- θέση σε εφαρμογή μέτρων διατήρησης και διαχείρισης που έχουν θεσπισθεί (Κονδύλι Β2-902)

4.2 Χρονική διάρκεια της ενέργειας και προβλεπόμενες ρυθμίσεις για την ανανέωση ή την παράτασή της

Μη καθορισμένη περίοδος

5. ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ/ΕΣΟΔΩΝ

5.1 ΥΔ: Β7-8001/ΜΥΔ: μέρος Α
B2-902

5.2 ΔΠ: Β7-8001
B2-902

ΜΔΠ: μέρος Α

5.3 Είδος των εσόδων: ουδέν

6. ΕΙΔΟΣ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ/ΕΣΟΔΩΝ

- B7-8001: επιδότηση 100%
- B2-902: χρηματοδότηση 100%
- Μέρος Α: χρηματοδότηση 100%

7. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

7.1 Τρόπος υπολογισμού του συνολικού κόστους της ενέργειας (σχέση μεταξύ του κόστους ανά μονάδα και του συνολικού κόστους)

7.2 Αναλυτική παράθεση των στοιχείων της ενέργειας

σε εκατ. ευρώ (τρέχουσες τιμές)

Κατανομή Κονδύλι B7-8001	Κωδικοποίηση Νομική βάση (= σημείο 3)	1999	2000	Διαφορά %
Συνεισφορά των διεθνών οργανώσεων		3,404	2,525	-25,8
Προπαρασκευα- στικές εργασίες νέων οργανώσεων		0,296	0,344	+16,2
Πειραματικό έργο		0,000	0,236	+100
	ΣΥΝΟΛΟ	3,700	3,105	-16

Κατανομή Κονδύλι B2-902	Κωδικοποίηση Νομική βάση (= σημείο 3)	1999	2000	Διαφορά %
Ναύλωση σκαφών επιθεώρησης		1,499	1,499	0
Παρατηρητές		1,410	1,500	6,38
Αποστολές επιθεωρητών στα διεθνή ύδατα		σ.μ	σ.μ	
	ΣΥΝΟΛΟ	2,909	2,999	

7.3 Επιχειρησιακές δαπάνες μελετών, εμπειρογνομόνων, κλπ. που περιλαμβάνονται στο μέρος Β του προϋπολογισμού

σε εκατ. ευρώ στρογγυλεμένα στο τρίτο δεκαδικό ψηφίο

Από τις οποίες, στο πλαίσιο του κονδυλίου Β7-8001:	1999	2000	Διαφορά %
α) Τεχνική και διοικητική υποστήριξη (Α.Τ.Α.) - Επιστημονικοί συντονιστές (ICCAT, CTOI, SEAFO, IATTC) - Εμπειρογνώμονες κρατών μελών που συμμετέχουν επιτόπου στις επιστημονικές και τεχνικές επιτροπές των ΠΟΑ (IBSFC, CTOI, IATTC, ICCAT,...)	0,110	0,200 0,175	
Υποσύνολο α)	0,110	0,375	+240
β) Ειδικές δαπάνες υποστήριξης (Διαρθρωτικά ταμεία και έρευνας) προσδιορίσατε...			
Υποσύνολο β)			
γ) Λοιπές δαπάνες υποστήριξης: - Μελέτες - Συσκέψεις εμπειρογνομόνων - Ενημέρωση και δημοσιεύσεις		0,090	
Υποσύνολο γ)		0,090	+100
(α+β+γ) = ΣΥΝΟΛΟ	0,110	0,465	+320

Από τις οποίες, στο πλαίσιο του κονδυλίου Β2-902:	1999	2000	Διαφορά %
ΣΥΝΟΛΟ	0,05	0	

7.4 Χρονοδιάγραμμα πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων/πιστώσεων πληρωμών

σε εκατ. ευρώ

	Έτος χ	χ+1	χ+2	χ+3	χ+4	χ+5 και επόμενα οικον. έτη	Σύνολο
Πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων							
Πιστώσεις πληρωμών							
Έτος χ χ+1 χ+2 χ+3 χ+4 χ+5 και επόμενα οικονομικά έτη							
Σύνολο							

8. ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΑΤΗΣ

Σύναψη συμφωνίας με τις διεθνείς οργανώσεις αλιείας για την ενσωμάτωση ρητρών λογιστικού ελέγχου για τη θέση σε εφαρμογή ειδικών ενεργειών/έργων.

9. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΚΟΣΤΟΥΣ/ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

9.1 Ειδικοί και ποσοτικοί στόχοι, πληθυσμός στον οποίο απευθύνεται η ενέργεια

- Ειδικοί στόχοι: Ενεργός συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στις διεθνείς οργανώσεις αλιείας που είναι επιφορτισμένες με την εξασφάλιση της μακροπρόθεσμης διατήρησης και της βιώσιμης εκμετάλλευσης των αλιευτικών πόρων στην ανοικτή θάλασσα.
- Πληθυσμός στον οποίο απευθύνεται η ενέργεια : - Διεθνείς οργανώσεις αλιείας στις οποίες η Κοινότητα έχει το καθεστώς του συμβαλλόμενου μέρους ή του παρατηρητή (CTOI, CCAMLR, CGPM, FAO, IBSFC, ICES, IWC, NAFO, NASCO, NEAFC, ICCAT, SEAFO).
- Αλιευτικός στόλος ανοικτής θαλάσσης

9.2 Αιτιολόγηση της ενέργειας

- Αναγκαιότητα της κοινοτικής δημοσιονομικής παρέμβασης στο πλαίσιο ιδιαίτερα της αρχής της επικουρικότητας: η Κοινότητα, δυνάμει της αποκλειστικής αρμοδιότητάς της στον τομέα της αλιείας, πρέπει να ασκήσει την εξωτερική αυτή αρμοδιότητα και να είναι παρούσα στο πλαίσιο των οργανώσεων αυτών έτσι ώστε

να υπερασπίζεται τα συμφέροντα του κοινοτικού στόλου καθώς και προκειμένου να αποδείξει την προσήλωσή της στην διατήρηση των αλιευτικών πόρων.

9.3 Παρακολούθηση και αξιολόγηση της ενέργειας

Οι διεθνείς οργανώσεις αλιείας υποβάλλουν κάθε έτος στα συμβαλλόμενα μέρη τα σχέδια προϋπολογισμού τους. Η Επιτροπή κατόπιν μπορεί να εξετάσει, να ελέγξει και να εκφράσει παρατηρήσεις για τα σχέδια αυτά. Επίσης, η εκτέλεση του προϋπολογισμού εξετάζεται κάθε έτος από τα συμβαλλόμενα μέρη.

Επιπροσθέτως, η Επιτροπή συνάπτει συμφωνίες με τις διεθνείς οργανώσεις σχετικά με τις ρήτρες λογιστικού ελέγχου για τη θέση σε εφαρμογή ειδικών ενεργειών/έργων που συγχρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Οι ρήτρες αυτές επιτρέπουν στην Επιτροπή να ελέγχει με τη βοήθεια εγγράφων και επιτόπου την εκτέλεση των εν λόγω έργων/ενεργειών που συγχρηματοδοτεί.

10. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ (ΜΕΡΟΣ Α ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΙΙΙ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ)

10.1 Επίπτωση επί του αριθμού των θέσεων απασχόλησης

Τύπος θέσεων απασχόλησης		Προσωπικό που διατίθεται για τη διαχείριση της ενέργειας		εκ των οποίων		Διάρκεια
		μόνιμες θέσεις απασχόλησης	προσωρινές θέσεις απασχόλησης	με τη χρήση υφιστάμενου προσωπικού της ΓΔ ή της οικείας υπηρεσίας	με προσφυγή σε συμπληρωματικό προσωπικό	
Μόνιμοι ή έκτακτοι υπάλληλοι	A B C	11,75 5,25	4	8,75 7,25	3 2	Δεν καθορίζεται
Λοιπό προσωπικό Αποσπ.εθν.εμπειρογν. Βοηθητικοί υπάλληλοι Α			1 1		1 1	
Σύνολο		17	6	16	7	

Η κινητοποίηση των αναγκαίων διοικητικών πόρων προκύπτει από την ετήσια απόφαση της Επιτροπής σχετικά με την κατανομή των πόρων, λαμβανομένου ιδίως υπόψη του συμπληρωματικού προσωπικού και των ποσών που έχουν χορηγηθεί από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή.

Για τους συμπληρωματικούς πόρους, προσδιορίσατε τον ρυθμό που είναι αναγκαίος για τη διάθεσή τους.

1 Α; 1 αποσπ.εθν.εμπειρογν. 1 Β (από το 2000)

2 Α; 1 ΒΟΗΘ. Α, 1 Β (από το 2001)

10.2 Συνολική δημοσιονομική επίπτωση των συμπληρωματικών ανθρώπινων πόρων

(ευρώ)

	Ποσά	Τρόπος υπολογισμού
Μόνιμοι υπάλληλοι	540.000 €	5 x 108.000 € Τίτλος Α1 Α2 Α4 Α5 Α7
Έκτακτοι υπάλληλοι		
Άλλοι πόροι (προσδιορίσατε κονδύλι του	41.000 €	1 x 41.000 €
προϋπολογισμού)		
Αποσπ.εθν.εμπειρογν. Α- 7003	87.000 €	1 x 87.000 €
Βοηθητικοί υπάλληλοι Α- 7000		
Σύνολο	668.000 €	

10.3 Αύξηση άλλων λειτουργικών δαπανών που απορρέουν από το μέτρο, ιδίως δαπάνες για συσκέψεις επιτροπών και ομάδων εμπειρογνομένων

(ευρώ)

Κονδύλι (αριθμός και ονομασία)	Ποσά	Τρόπος υπολογισμού
αποστολές Α-7010	87.500 €	Μέσο κόστος μιας αποστολής x αποστολή/έτος x αριθμό προσώπων 2.500 € x 5 x 7
Σύνολο	87.500 €	